

[Stinus]

Alene den omstændighed, at vi bliver medlem, vil medføre større opmærksomhed om Danmarks holdning i FN, ikke alene når det gælder afstemninger i sikkerhedsrådet, men også i generalforsamlingen.

Hertil kommer, at Danmark får mulighed for at føre sig frem med større vægt i de korridorforhandlinger, som udgør en væsentlig del af arbejdet i FN. Vi opfordrer regeringen til at udnytte sådanne muligheder fuldt ud, og selv om Danmark ikke påtager sig en direkte mægleropgave mellem Øst og Vest, kan vi benytte vor indflydelse til at påvirke lande som Mexico og Sverige, der både er ubundne af alliancer og har personligheder, som er særlig egnede til at virke i en formidlende og mæglende rolle, til at påtage sig en mægleropgave og være med til at tilvejebringe nye forhandlinger mellem supermagterne.

Danmark bør også benytte sit 2-årige medlemskab af sikkerhedsrådet til aktivt at støtte FNs generalsekretær i hans bestræbelser på at styrke sikkerhedsrådet, som jo inden for FN-systemet er det organ, der har hovedansvaret for fred og sikkerhed. I rapporten fra den såkaldte Palme Kommission fra 1982 tales der om nødvendigheden af en styrkelse af FNs sikkerhedssystem og en mere effektiv anvendelse af sikkerhedsrådet og generalsekretæren. FNs generalsekretær har selv fulgt dette op og foreslået en ny procedure, der vil indebære, at sikkerhedsrådet kan gribe ind, inden en konflikt er en kendsgerning. Vi opfordrer regeringen til i forbindelse med Danmarks medlemskab af sikkerhedsrådet aktivt at gå ind i de overvejelser og konsultationer, der finder sted om gennemførelsen af dette forslag.

Jeg nævnte før to eksempler på storpolitiske spørgsmål, som har været taget op i sikkerhedsrådet, og som givetvis vil komme op igen i løbet af de næste to år: Mellemamerika og Sydafrika. Udenrigsministeren har jo allerede på anden måde engageret sig stærkt i spørgsmålet om en løsning på problemerne i Mellemamerika, nemlig gennem sin deltagelse i mødet i Costa Rica mellem EF-landenes udenrigsministre og udenrigsministrene fra de mellemamerikanske lande og Contadorgruppens lande.

I det fællescommuniqué, som blev udsendt efter mødet, fastslås det, at Mellemamerikas problemer ikke kan løses med våbenmagt, og det understreges, at det øgede samarbejde

mellem de europæiske lande og Mellemamerika vil kunne medvirke til at bringe volden og ustabiliteten i Mellemamerika til ophør og fremme social retfærdighed, økonomisk udvikling og respekt for menneskerettigheder og demokratiske friheder i området. I communiquéet giver de europæiske ministre udtryk for deres beredvillighed til i givet fald at støtte de implicerede lande med at føre en aftale ud i livet.

Det radikale venstre hilser dette europæiske engagement i Mellemamerika velkommen. Vi håber, at den proklamerede europæiske støtte også omfatter støtte til Contadorgruppens opfordring udtrykt af Mexicos udenrigsminister på FNs generalforsamling til regeringer med interesser i regionen til utvetydigt at give udtryk for støtte til bestræbelserne på at standse henholdsvis våbenleverancerne, militære manøvrer og tilstedeværelsen af fremmede militære rådgivere og baser.

Jeg vil gerne opfordre udenrigsministeren til, både inden for EPS og i øvrigt, at fastholde engagementet i Mellemamerika for derigennem at nå til en fredeliggenløse af området, og jeg vil meget gerne høre, om udenrigsministeren har gjort sig konkrete tanker om, hvordan man nu kommer videre i processen.

Da udenrigsministeren tidligt på sommeren over for pressen brugte udtrykket: demonstrationspolitik, knyttede han det til den skærpede Sydafrikapolitik, som netop var blevet vedtaget af et folketingsflertal og dermed blev Danmarks Sydafrikapolitik, altså den politik, som også skal føres, når Danmark tager plads i FNs sikkerhedsråd.

Den 17. august vedtog sikkerhedsrådet med 13 stemmer for og 2 afståelser – USA og England – en resolution, som erklærede Sydafrikas såkaldte ny forfatning for værende i strid med FN-pagtens principper og folkeafstemningen om forfatningen i 1983 uden gyldighed. Også valgene i august 1984 blev erklæret for ugyldige. I sidste uge vedtog sikkerhedsrådet en resolution, hvori kræves, at Sydafrika fjerner sin raceadskillelsespolitik. De fortsatte massakrer på undertrykte folk blev fordømt, og sikkerhedsrådet krævede betingelsesløs frigivelse af alle politiske fanger. USA undlod at stemme.

Danmark ville naturligvis som medlem af sikkerhedsrådet have stemt for disse to reso-